

[Gillstrup]

nogle som Venstresocialisterne, Det Radikale Venstre, Fremskridtspartiet, SF – arbejdet for, at vi kan få offentlighed i EF-sager, fordi det er så uhyre vigtigt, at et så ømtåligt og mytepræget område som EF i videst muligt omfang kan komme frem til debat i den danske offentlighed.

Regeringen har evnet igennem alle disse år at træner og træner og atter træner, at der kunne komme en afgørelse. Derfor hilste Fremskridtspartiet med glæde, at SF i indeværende folketingsår faktisk startede med allerede den 10. oktober 1989 at fremsætte et forslag, som ganske enkelt gik ud på, at nu skulle vi ændre lov om offentlighed i forvaltningens § 10, stk. 1, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, nr. 3, sådan at EF-sager blev behandlet på lige fod med andre sager.

Hvis jeg endelig skal kritisere vennerne i SF, så må det være: Hvorfor i alverden fremsætter man det ikke som et lovforslag, sådan at vi havde fået det afklaret nu? Men det gjorde SF altså ikke. Nu er det så lykkedes at få over et halvt år til at gå med at behandle denne ganske enkle ting, så det heller ikke nås i denne samling, men når vi nu forhåbentlig får vedtaget SF's forslag her ved den endelige afstemning i dag, er vi i den situation, at regeringen helt præcis ved, hvordan der skal fremsættes et lovforslag, nemlig faktisk ordret det, der står i beslutningsforslaget.

Hvis vi nu i stedet gav os til at vedtage hr. Kofod-Svendens ændringsforslag, kunne regeringen få både 1 og 10 og 15 år til at gå med at overveje, hvordan den skal udforme sit lovforslag til opfyldelse af Folketingets beslutning, hvor man skal tage hensyn til det ene og det andet og det tredje og det fjerde, og så vil der ske en yderligere trænering af dette rimelighedskrav, og det er særdeles farligt under de omstændigheder, som EF nu befinder sig i, hvor en åben, offentlig diskussion er noget af det allerallervigtigste med de enormt vigtige afgørelser, der skal ske inden for de kommende 20 måneder i EF med henblik på politisk union og alverdens andre ting.

Derfor er det vigtigt, at vi nu ikke bøjer os og følger hr. Kofod-Svendens forplumringsforsøg. Og det er selvfølgelig således, at når regeringen har fremsat et lovforslag, som det bliver pålagt ved beslutningsforslaget, helst dagen efter åbningen af Folketinget, altså den første

onsdag i oktober 1990, så bliver det lovforslag behandlet i Folketinget. Så vil der selvfølgelig fra nogle, måske hr. Kofod-Svendens, komme forslag om, at vi skal have noget mere hemmelighedskræmmeri, og så vil der komme ændringsforslag fra Kristeligt Folkeparti og måske fra andre om, at vi skal have noget mere åbenhed. Det bliver Folketingets ganske almindelige lovbehandling.

Det, det gælder om nu, er at stoppe regeringens træneringsbestræbelser, og dem gavner og begunstiger vi kun ved at vedtage hr. Kofod-Svendens ændringsforslag. Vi kunne akkurat lige så godt have stillet 17 andre ændringsforslag om, at der skulle være noget med udvidelse af åbenhed og offentlighed i forhold til SF's forslag, og hvad vi ellers skal diskutere i næste folketingssamling, men lad os nu bevare den rene og pure vare, sådan som SF's forslag har stået siden den 10. oktober 1989.

Jeg anbefaler meget kraftigt, at man af disse grunde stemmer imod hr. Kofod-Svendens forslag, og at man altså ikke yderligere understøtter regeringens mange bestræbelser, som har været udfoldet gennem årene, på at hindre, at det danske folk kan få åbenhed og saglig oplysning om EF-anliggender, for det er meget, meget hårdt tiltrængt og mere tiltrængt i de kommende år end nogen sinde tidligere, at nu kommer der åbenhed omkring EF-anliggender, og ikke det, som udenrigsministeren alene ønsker, nemlig at alt skal afgøres bag lukkede døre, ingen som helst, ikke engang Markedsudvalget, skal ane noget som helst om vores EF-politik.

Denne helt forfejlede politik fra udenrigsministerens side, som i den grad er med til at forplumre hele EF-debatten i dette land, og som hr. Kofod-Svendens nu støtter, må Folketinget sige et dundrende nej til.

Duetoft (CD):

Når CD i hele processen omkring dette beslutningsforslag har støttet det, er det ud fra et ønske om, at EF-debatten ikke skal forplumres af en masse påstande og myter om ting, der ikke kommer frem, osv. Vi lægger ikke skjul på, at vi er tilhængere af en europæisk union, og vi har ikke noget at skjule. Vi mener, at EF-debatten vil tjene ved den offentlighed, der ligger i det forslag, der her er kommet på bordet.